

Door het W.W.W. News (World Wide Whores News) zijn wij op de hoogte van jullie bestaan. Wij willen heel graag contact met jullie onderhouden.

Onze organisatie bestaat nu zeven jaar. Wij zijn een soort vakbond voor prostitueés. Omdat vakbonden in ons land verboden zijn, hebben wij onze organisatie AMEPU 'comité' genoemd. In Uruguay zijn tien à twaalf duizend prostitueés. Helaas zijn daarvan maar driehonderd actief bij ons. We vinden het jammer dat we met zo weinig zijn. Wij kiezen onze eigen vertegenwoordigsters. Helaas is het traditie onder prostitueés om elkaar te wantrouwen, in plaats van samen te werken voor dezelfde doelen. Ondanks alles worden we toch steeds groter.

Wij hebben een kinderdagverblijf waar de kinderen 's nachts kunnen

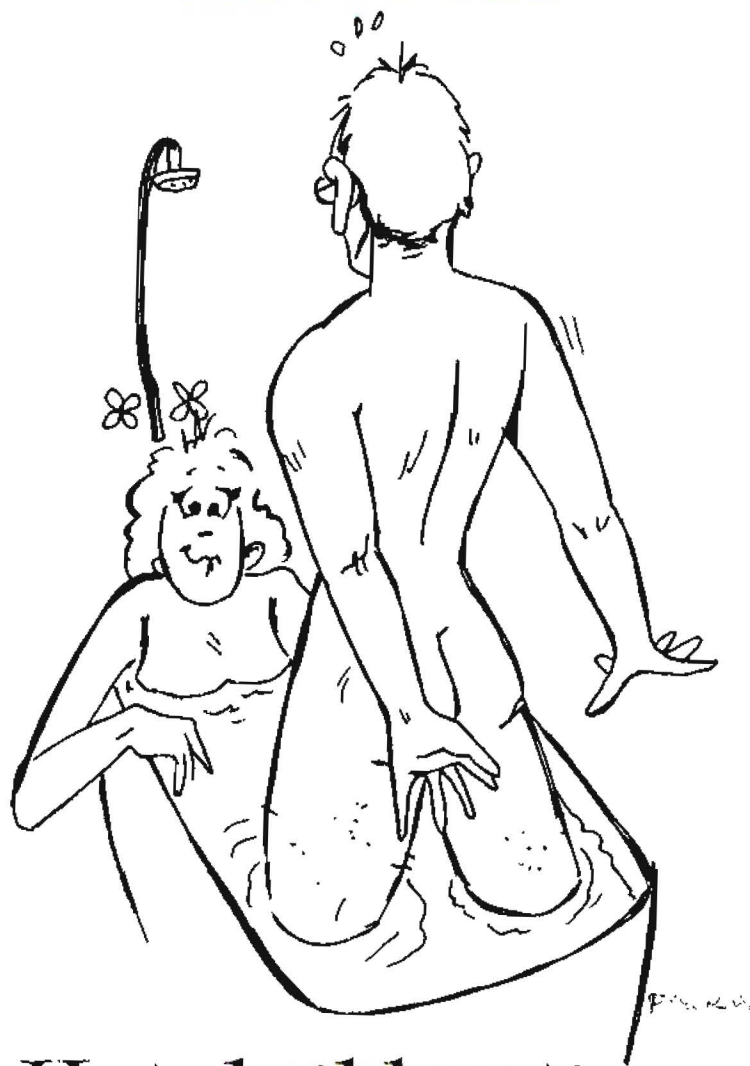
slapen als hun moeder werkt. Verder hebben wij een eigen atelier, een collectief restaurant, een schoonmaakcoöperatie en een wasserette. Wij hebben een opvanghuis opgezet voor vrouwen die besmet zijn met het HIV-virus of die kankerpatiënt zijn.

Wij zijn zeer geïnteresseerd in de activiteiten van andere hoerenorganisaties en zouden het vreselijk leuk vinden als één van jullie bij ons op bezoek zou komen, zodat wij jullie kunnen laten zien hoe wij georganiseerd zijn. We zijn er zeker van dat we veel van elkaar kunnen leren. Willen jullie ons adressen opsturen

van andere hoerenorganisaties die op dezelfde wijze als wij aan het werk zijn? Ook willen wij graag op de hoogte blijven van publikaties, ontmoetingen en activiteiten zodat wij jullie ook kunnen ondersteunen. We hopen dat jullie ons schrijven, zodat we contact houden. Wij zijn er zeker van dat we dezelfde belangen hebben.

Een omhelzing van Marta en Susana uit Uruguay

Adres:
AMEPU
Fernández Crespo 1914 bis
Montevideo
Uruguay

Het duikbootje

door Carola

Een wat zenuwachtig heerschap zit op een kruk aan de bar onwennig heen en weer te draaien. Voor hem staat een glas whisky vrijwel onaangeroerd. Het is duidelijk dat hij zich nog niet helemaal op zijn gemak voelt in onze club. Ik aarzel of ik op hem af zal gaan. Aan de ene kant wil ik wel omdat dit soort klanten snel mee naar boven gaat en geruime tijd neemt om hun wensen uit te spreken. Aan de andere kant heb ik een klottedag achter de rug: mijn kat heeft 's morgens het tapijt ondergekotst en daarna heb ik anderhalf uur met mijn moeder aan de telefoon gehangen, terwijl ik haar gezeur over mijn vader moest aanhoren.

Ik kijk nog eens naar de man die absoluut niet naar ons durft te kijken. Niemand maakt aanstalten om naar hem toe te gaan en op de een of andere manier wekt dat schuldgevoel bij mij op. Ik stap op hem toe: "Háááá, ik ben Carola". Een heel zacht en verlegen "hallo", komt uit zijn mond. "Je bent hier zeker voor het eerst?", zeg ik in een poging het gesprek op gang te brengen. "Ja", fluistert hij en houdt vervolgens zijn mond weer stijf dicht. Mijn god, denk ik, waarom moet ik hier nou weer op af gaan? Maar ik laat de moed niet zakken. "Wil je liever een ander meisje bij je?", vraag ik door. "Nee", zegt hij eentonig. Het wordt steeds gezelliger tussen ons, denk ik ironisch. "Wil je met me naar boven?", vraag ik weer moedig. "Ja", zegt het stukje eenzaamheid en ongeluk op de kruk. "Oké", zeg ik, "kom maar mee". We lopen naar de gang, ik pak de sleutel van een kamer en we gaan naar boven. Gedwee loopt het mannetje achter mij aan. We stappen de slecht verlichte kamer binnen en ik sluit de deur achter ons.